

SOCIALMINISTERIET

Folketinget, Christiansborg
Retsudvalget
1240 København K

Ministeren

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Dato: 2. marts 2005

J.nr. 80-384

**Vedr.: Socialministeriets opfølgning på lov nr. 449 af 9. juni 2004 om
bortvisning og beføjelse til at meddele tilhold m.v.**

Vedlagt fremsendes kopi af brev til Folketingets Boligudvalg.

Med venlig hilsen

Eva Kjer Hansen

Folketinget, Christiansborg
Boligudvalget
1240 København K

Dato: 2. marts 2005

Vedr.: Socialministeriets opfølgning på lov nr. 449 af 9. juni 2004 om bortvisning og beføjelse til at meddele tilhold m.v.

Det fremgår af bemærkningerne til L 218 om bortvisning og beføjelse til at meddele tilhold m.v., vedtaget som lov nr. 449 af 9. juni 2004, at Socialministeriet som følge af de ny bortvisningsregler vil overveje behovet for eventuelle ændringer af lejelovgivningen.

Formålet har primært været at vurdere, om der er tilstrækkelig sikkerhed for, at en ægtefælle/samlever kan blive boende i boligen i bortvisningsperioden i tilfælde, hvor det er den bortviste, der er lejer.

Efter de gældende regler i lejeloven vil en voldsramt ægtefælle, der ikke er lejer, i vidt omfang være beskyttet imod at skulle flytte fra den fælles bolig i forbindelse med bortvisning af en voldelig ægtefælle, som er lejer af boligen. Den bortviste lejer er således afskåret fra at opsiges eller fremlejes boligen uden ægtefællens samtykke. For ugifte samlevende er den nuværende beskyttelse af den voldsramte i forhold til den bortviste lejer ikke så omfattende.

Socialministeriet har i perioden siden bortvisningslovens vedtagelse foretaget en nærmere vurdering af behovet for ændringer i lejelovgivningen og overvejet forskellige mulige løsningsmodeller. På baggrund af overvejelserne vurderes det, at mulige modeller for ændringer af lejelovgivningen vil være uforholdsmæssig omfattende i forhold til det beskyttelsesbehov, der vurderes at foreligge.

Beskyttelsesbehovet vurderes at være begrænset fordi lejerens motivation til at opsiges eller fremlejes sin egen bolig i bortvisningsperioden, må anses for at være beskeden i forhold til interessen i at bevare boligen. Bortvisningsperioden er normalt 14 dage. Efter loven kan perioden fastsættes indtil 4 uger med mulighed for forlængelse dog således at bortvisning, jf. lovforslaget, bør begrænses til nogle uger eller få måneder. Som følge af lejerens almindelige opsigelsesfrist på 3 måneder er lejerens mulighed for at effektuere en opsigelse dermed begrænset.

Yderligere er det indgået i overvejelserne, at beskyttelsen bør indføres på en måde, som ikke samtidig pålægger lejere og udlejere at overholde hhv. påse overholdelse af yderligere formelle regler, herunder persondatalovens regler. Der er her lagt vægt på, at der tages hensyn til den bortviste lejers beskyttelsesværdige interesse i, at personfølsomme oplysninger ikke videregives i et omfang, der er uforholdsmæssigt i forhold til det hensyn, der ønskes varetaget.

En fritagelse fra overholdelse af sådanne yderligere formelle regler, vil kun kunne ske ved at indføre en generel ordning, som ikke kun i bortvisningstilfældene, men generelt beskytter en samlever imod, at skulle fraflytte boligen på grund af lejerens opsigelse.

Endvidere er det indgået i overvejelserne, at beskyttelsen af den bortviste lejers ægtefælle/samlever ikke bør gennemføres på en sådan måde, at retsstillingen for ugifte samlevende som følge af lovændringen generelt ændres ud over det, der er nødvendigt for at sikre formålet med bortvisningsloven.

Endelig er det indgået i overvejelserne, at en eventuel yderligere beskyttelse af den bortvistes ægtefælle/samlever bør indrettes så ubureaukratisk som muligt. Der forventes kun at komme et meget ringe antal bortvisninger årligt, hvor der vil være et reelt behov for yderligere beskyttelse, fordi det kun er den bortviste, der er lejer.

Det er på den baggrund opfattelsen, at Socialministeriet og Justitsministeriet sammen bør følge ordningen yderligere et stykke tid. På baggrund af de indhøstede erfaringer kan der herefter på ny tages stilling til, om beskyttelsesbehovet for voldsramte samleverer tilsiger, at der i lejelovgivningen skal foreslås indført yderligere beskyttelsesregler.

Kopi at dette brev er samtidig sendt til Retsudvalget.

Med venlig hilsen

Eva Kjer Hansen